

Τκάνιε, ἰα. οὐδ. ὕφανσις, ὕφανσις, ὕφή. 2) ὕφασμα. Спа-
чинное ткáниε. ἀράχνη, ἀρά-
χνιον, ἀραχνία.

Τκάνый, αα, σε. ἐπιθ. (μετχ.)
ὕφαντος, ὕφασμένος = истká-
ный.

Τκѣ, тчѣши (ης). παρτ. τκάχх.
ὕφαίνω, ἱστουργέω-ω. Σμετχ.
παθ. χρ. ἀορ. ткáный και
истkáный. ὅρα ἐν τῷ οἰκείῳ
αὐτῶν τόπῳ.

Τλ'έниε, ἰα. οὐδ. φθορά, ρεῦσις.
Τλ'енный, αα, σε. ἐπιθ. φθαρτός,
θνητός, βροτός, ροώδης, εὐ-
φθαρτος, ἐπίκηρος.

Τλ'έю, еши (ης). παρτ. тл'ѣхх
(καὶ-лхх). φθείρομαι, λύο-
μαι, ῥέω, παρβλ. истл'ѣваю.

Τλιѹ, тлиши (рас). παρτ. тлихх.
= растл'ѣваю (τῷ μετβατ.)

Τλὰ, ἡ. θηλ. = тл'έниε.

Τμά, ἡ. θηλ. σκότος, σκοτία.
§ — крѣмѣннаα. σκότος τὸ
ἐξώτερον. 2) μυριάς. § тмáми.
ἐπιρρήματ. μυριάκις. § тмá-
ми тѣмъ (ἀντὶ ἐπιθ. περι-
φρασ. καὶ ἀκλίτου) μυριο-
πλάσιος (= тмочнсленный).
§ тмáми тѣмъ крáтъ. ἐπιρ.
μυριοπλάσιως. ὅρα καὶ ἐν τῷ

сѣгдѣный.

Τδ. (μόριον συμπερασματικ.)
τοίνυν, ἄρα. (Ῥωμ. 11.16. ἄ-
ще корень свѣтъ, τὸ ἡβήτει.
εἰ ἡ ρίζα ἀγία, καὶ οἱ κλά-
δοι). 2) ἀντων. δεικτ. (γεν.
οὐδ.) τοῦτο. Σένιότε καὶ ἀν-
τὶ ἐπιρ. μετὰ τοῦ, ἡ, συνδ.
οἶον ἢ τὸ предъ невѣрными
(ἀ. Κορινθ. 6. 6.) καὶ τοῦτο
ἐπὶ ἀπίστων. ἡ τὸ дрѣгъ сый.
καὶ ταῦτα φίλος ὢν.

Τοгда. ἐπιρ. τότε.

Τοгдашній, αα, σε. ἐπιθ. ὁ τότε.

Тождеиный, αα, σε. ἐπιθ. ταυ-
τοδύναμος = равносиленный.

Τόη, τάα, τόε. (ἀντων. δεικτ.)
αὐτός, ἐκεῖνος. (ἡ θηλ. καὶ
ἡ οὐδετ. συντέμνονται. τὰ,
τὸ, καὶ τότε εἰσὶν ἀντὶ τῆς
αὐτῆ, τοῦτο. οἶον τὰ εἶсть
сѣнь невѣснаα. αὕτη ὑπάρ-
χει σκηνὴ ἐπουράνιος). § τóй-
же, тáлже, тóеже. καὶ тóй-
же, тáлже, тóеже (καὶ
συντετμημ. τὸ οὐδετ. тóе
, тóеже) ὁ αὐτός, ἡ αὕτη, τὸ
αὐτό.

Τόκμω. ἐπιρ. μόνον, εἰμή.

Τόκъ, α. ἀрс. ῥοή, ῥύσις, ρεῦ-
σις, ῥοῦς, κρουνός.